

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2022 r. – Islentyeva/Rada**(Sprawa T-233/22)**

(2022/C 237/91)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ekaterina Islentyeva (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Moysé)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie za dopuszczalną niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej na podstawie art. 263 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- co do istoty – stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/335 (Dz.U. L 57) z dnia 28 lutego 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229 z 31 lipca 2014 r., s. 13) oraz rozporządzenia Rady (UE) 2022/334 z dnia 28 lutego 2022 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (UE) nr 883/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie;
- ewentualnie stwierdzenie nieważności istotnych dla sprawy przepisów zaskarżonych aktów;
- w konsekwencji uznanie, że E. Islentyeva ma prawo do używania swojej licencji pilota turystycznego oraz startowania, wykonywania przelotów i lądowania na terytorium Unii Europejskiej;
- w każdym razie obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 akapit drugi TFUE i w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Skarżąca podnosi w tym względzie, że w niniejszej sprawie zaskarżone akty nie przedstawiają w sposób jasny i jednoznaczny rozumowania instytucji – autora aktu, co nie pozwala skarżącej zapoznania się z powodami zastosowania środka, a właściwemu sądowi uniemożliwia dokonanie kontroli.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności. Skarżąca podnosi, że środki ograniczające, które zabraniają używania licencji pilota każdemu obywatelowi europejskiemu, który jest również obywatelem rosyjskim, są nieproporcjonalne i pozbawione jakiegokolwiek koniecznego charakteru w świetle zamierzonych celów.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 2, 3 i 21 TUE. Skarżąca uważa, że przyjęte środki ograniczające nie są zgodne z wartościami państwa prawnego i zasadą niedyskryminacji.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia art. 20 i 21 karty praw podstawowych i art. 18 TFUE. Skarżąca, która ma podwójne obywatelstwo, rosyjskie i luksemburskie, stoi na stanowisku, że jest ona dyskryminowana w zakresie, w jakim z jednej strony traktuje się ją odmiennie niż pozostałych obywateli europejskich, którzy nadal mają prawo do korzystania z posiadanej licencji pilota, a po drugie – traktuje się ją w taki sam sposób jak wszystkich obywateli rosyjskich, mimo że znajduje się ona w odmiennym sytuacji.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia art. 45 karty praw podstawowych. Skarżąca twierdzi, że zastosowane wobec niej środki ograniczające uniemożliwiają jej korzystanie ze swobodnego przemieszczania się osób, ponieważ jest objęta zakazem wykonywania przelotów nad terytoriami Francji, Niemiec czy Belgii.